

ת"פ 7654/11/12 - מדינת ישראל נגד ר. מ.

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 7654-11-12 מדינת ישראל נ' מ.

בפני בעניין: כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ר. מ.

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג, הגורמת חבלה של ממש, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.11.12, לאחר שהנאשם שתה מספר בקבוקי בירה, החל ויכוח מילולי בינו לבין המתלוננת, אז בת זוגתו, בעקבותיו סטר הנאשם ללחיה של המתלוננת. ביום 3.11.12, בעקבות ויכוח מילולי בין הנאשם למתלוננת, נפל למתלוננת סמרטוט ובו תיקן מת, על הנאשם. בתגובה, הנאשם סטר לפניה, תפס בשערות ראשה, בעט במתלוננת ודחפה לקיר. כתוצאה מכך נחבלה המתלוננת בראשה, ובפלג גופה העליון.

ביום 3.9.13 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג ותקיפה חבלנית של בת זוג, לפי סעיף 382 ב+ג לחוק העונשין.

הנאשם נעצר ביום 5.11.12 עד ליום 8.11.12, בו שוחרר בתנאים מגבילים לבית הוריו ב.. לאחר כן הוקלו התנאים המגבילים והנאשם חזר לעבודה, ובהמשך בוטלו התנאים המגבילים.

בטרם מתן גזר הדין הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

ביום 22.3.12 ניתן תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם יליד כבן 43, אב לשניים בני 5-3, התגרש מהמתלוננת, אשר עברה להתגורר בארץ מוצאה, לטביה, עם שני ילדיהם, והוא שולח להם את דמי המזונות לשם.

הנאשם עובד בחברת הייטק בפתח תקוה. הוא הציג מסמכים רפואיים על בעיות גב, אשר הולכות ומחריפות עם השנים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן למד, לטענתו, לתואר ראשון במתמטיקה ואינפורמטיקה, עלה בגיל 22 לארץ עם אמו, והצטרף לאביו ואחיו שעלו כשנתיים קודם לכן.

בשנת 1998 השתלב בתעשיית ההייטק, וממכתבי המלצה ממעסיקיו עולה כי הוא עובד מוערך והתנהגותו סובלנית, אדיבה ומקצועית, ומנהליו רוחשים לו אמון רב.

משנת 2007 עד היום עובד בחברת מוביקסל כמפתח תוכנה בכיר.

בשנת 2008 נישא למתלוננת, אזרחית לטביה, ובני הזוג היו נשואים ארבע שנים והתגרשו בחודשים האחרונים.

לדבריו, לאורך שנות נישואיהם, אשתו טסה ללטביה לחודשים ארוכים, כל אימת שאשרת השהיה שלה בארץ פגה, וכן טסה ללדת את ילדיהם בחו"ל, כיוון שאינה זכאית לטיפולים רפואיים בארץ. בתו הבכורה גרה מגיל 3 בלטביה עם הורי אשתו, והוא מבקרה פעמיים בשנה. מאז שהתגרשו, גרושתו עברה ללטביה באופן סופי, והיא מגדלת שם את שני ילדיהם.

הנאשם תאר מערכת יחסים זוגית נורמטיבית, וציין כי לקראת לידתו של בנם הצעיר החלה הידרדרות איטית ביחסים ביניהם, שלתפיסתו נובעת משינויי מצבי רוח קיצוניים של המתלוננת.

ביחס לעבירה נשוא כתב האישום, תאר כי בחודשים שקדמו לה, עלתה תדירות הוויכוחים ביניהם, ולדבריו אשתו החלה להגיב כלפיו באלימות מילולית. הוא תאר את הוויכוח שקדם לעבירה, שבסיומו דחפה אשתו לפניו סמרטוט ובו תיקן מת, ובשלב זה, דחף אותה ממנו, ומכאן החל להתפתח עימות פיזי ביניהם.

הנאשם מתאר עצמו כקרוב, אשר פעל מתוך הגנה עצמית, ותאר מקרים נוספים בהם היה נתון להשפלות מצד אשתו, אך לא התלונן במשטרה בגלל תחושת בושה.

ממחלקת הרווחה דווח כי בנובמבר 2012 הגיע אשת הנאשם ודיווחה על אירוע אלים, ולמרות נסיונות חוזרים של מחלקת הרווחה, נותק הקשר עם אשת הנאשם, והיא סירבה להיכנס למעון של נשים מוכות, והייתה מעוניינת בחזרת הנאשם הביתה, אך הוא סרב ועבר לגור בבית הוריו בעפולה, תוך קידום הליכי גירושין.

מעיון בתיק הפלילי, עולה כי לא קיימות לחובתו הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו אדם המקיים אורח חיים נורמטיבי, מתנהל בתחומי חייו השונים באחריות וברצינות, אך קיימת מורכבות ובעייתיות בהתנהלותו במערכת הזוגית.

הנאשם הופנה ליחידה לאלימות במשפחה, במטרה להעמיק את האבחון בסוגיית ההתנהגות האלימה, ולבחון מענה טיפולי הולם.

ביום 27.5.14 ניתן תסקיר משלים אודות הנאשם.

הנאשם חזר להתגורר בפתח תקוה, לאחר ביטול התנאים המגבילים, והוא הופנה לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בפתח תקוה.

הנאשם יצר קשר עם המרכז, והחל להגיע למפגשים עימם באופן סדיר. הנאשם מרגיש נתרם ונתמך על ידי הטיפול, ומוסיף לעבוד ולקיים אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם כי יש לנאשם יכולת להיתרם מההליך הטיפולי, וכי רמת מודעותו לחלקים האישיותיים הבעייתיים שלו שהובילו להתנהגותו האלימה, עלתה. הטיפול סייע בהגברת מידת האחריות שלוקח הנאשם על התנהגותו, והוא רוכש ומפנים דרכי התמודדות נורמטיביות לקיומה של תקשורת תקינה במצבי לחץ.

הנאשם מצוי בתקופה משברית ובבדידות לאחר שהמתלוננת נסעה עם ילדיהם המשותפים לחו"ל, והוא אינו מצוי בזוגיות כיום. עם זאת, התרשם שירות המבחן כי חל שיפור ביכולתו של הנאשם להיחשף ולדבר על רגשותיו.

מהאינפורמציה מהמטפלת במרכז לטיפול באלימות במשפחה בפתח תקוה, עולה כי מאז חודש אפריל מגיע הנאשם לפגישות באופן קבוע, ומשתף פעולה עם הטיפול.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות, נלקח בחשבון כי הנאשם פעל מתוך חולשה אישיותית וקשיי התמודדות. בבחינת גורמי סיכוי לשיקום, נלקח בחשבון עברו הפלילי הנקי, השתלבותו בטיפול ושיתוף הפעולה שלו, וכן הערכה כי חל שיפור והתקדמות ברמת מודעותו, והאחריות שלוקח על התנהגותו בעבירות. כן נלקחו בחשבון תפקודו החיצוני התקין, העובדה שבני הזוג חיים בנפרד, וההתרשמות כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע. ממכלול הנתונים עולה כי עדיין קיים סיכוי להישנות ההתנהגות האלימה בקשרים זוגיים, והמשך הטיפול הייעודי בתחום זה, יוביל להפחתתו.

לאור המתואר, שירות המבחן ממליץ להטיל צו מבחן למשך שנה. כן ממליץ שירות המבחן להטיל ענישה חינוכית קונקרטית במסגרת צו של"צ בהיקף 160 שעות, שמחד יש בה כדי לסייע בהפנמת חומרת התנהגותו, ומאידך תאפשר המשך תפקוד חיצוני נורמטיבי, מה שיגביר את סיכויי שיקומו. שירות המבחן ממליץ שלא להטיל על הנאשם ענישה בדרך של עבודות שירות, אשר תפגע בעבודתו של הנאשם, המהווה עבורו עוגן מרכזי בתהליך השיקום.

לעניין הרשעתו של הנאשם, המליץ שירות המבחן, כי לאור החשיבות בחיזוק כוחותיו של הנאשם, האחריות שהוא לוקח על מעשיו ושיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול, יש לשקול סיום ההליך הנוכחי ללא הרשעה.

מחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.11.13 עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות תחת מגבלת הרמת משאות כבדים.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה מתנגדת להמלצות שירות המבחן, ועמדתה היא הרשעה, מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס או פיצוי.

לטענת ב"כ המאשימה, מדובר בעבירות חמורות של אלימות כלפי בת זוג, ובהתאם להלכת **תמר כתב**, רק במקרים חריגים בית המשפט לא ירשיע נאשם שהודה בביצוע עבירה. לכן ביקשה לקבל את עמדת המאשימה.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם עבר הליך טיפולי מוצלח ביותר, והתקבל תסקיר אופטימי.

מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, אין המדובר ברף הגבוה של העבירות, והנאשם הודה ולקח אחריות.

כמו כן, העבירה בוצעה לפני למעלה משנה וחצי, ועד אז ומאז לא נפתח לנאשם כל תיק. לפני 10 חודשים הנאשם והמתלוננת התגרשו, והמתלוננת עזבה את הארץ, והנאשם שולח לה מזונות לשם.

הנאשם עומד בכל מבחני הלכת **כתב**, מדובר בעבירה ראשונה ויחידה שלו. שירות המבחן מייחס משקל רב להליך הטיפולי, לשינוי שחל בו ולמוטיבציה הגבוהה לטיפול. כן התרשם שירות המבחן מאפקט ההרתעה שהושג מההליך המשפטי של הנאשם.

ב"כ הנאשם טוען כי מדובר במקרה חד פעמי, שלא מאפיין את אורח חי הנאשם, אשר תפקודו תקין בכל תחומי חייו.

הנאשם בן 43 מפתח תוכנה בהייטק, בתחום בו אדם בגילו נחשב לוותיק, אשר מנסים להתפטר ממנו. כרגע הוא מוערך בעבודתו, אך אם יורשע, יפוטר, והדבר יקשה עליו לחזור ולהשתלב במעגל העבודה. במיוחד לאור העובדה שהנאשם סובל מכאבי גב וצוואר ומוגבל בתנועה בשל כך.

הרשעה תהווה עבור הנאשם פגיעה קשה בדימוי העצמי, הערך האישי והמשפחתי, וכן תהווה פגיעה במצבם הכלכלי של ילדיו שנמצאים בחו"ל.

על כן, מבוקש לראות בנאשם זה, מקרה חריג המתאים לאותם חריגים שבהם בית המשפט מסתפק באי הרשעה.

הסניגור הפנה לפסיקה במקרים דומים, בהם בית משפט הסתפק באי הרשעה.

בעפ"ג 15775-02-12 סידני נ' מדינת ישראל, מדובר בנאשם שהורשעה בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו בשני אירועים. בית המשפט קיבל את ערעור הנאשם, קיבל את המלצת שירות המבחן, וביטל את הרשעתו, וקבע כי יבצע 300 שעות של"צ.

בע"פ 70650/04, מדובר בנאשם שתקף את בת זוגתו בשני תאריכים עוקבים, וכן איים עליה. בית המשפט שלערעור התרשם כי ייגרם נזק לנאשם מהרשעתו, וביטל את ההרשעה, והטיל על הנאשם 350 שעות של"צ.

בע"פ 1331/04, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכמה מיקרים. בימ"ש שלום הטיל על הנאשם צו מבחן ושל"צ. בימ"ש שלערעור לא שינה מההחלטה לעניין אי הרשעת הנאשם, אך הורה כי צו המבחן יהיה לתקופה ארוכה יותר של 36 חודשים.

בת"פ 2086/06 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נ' שי מימון, מדובר באדם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בחבלה חמורה בחברו, לאחר שדקר אותו בסכין מטבח, וחברו נזקק לאשפוז למשך 18 יום. בתסקיר שהוגש לא הייתה התייחסות לעניין ההרשעה. בית המשפט התייחס למכלול השיקולים והאינטרסים הציבוריים, וביטל את הרשעת הנאשם, תוך קביעה כי הוא ביצע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והטיל עליו של"צ בהיקף של 500 שעות, וקנס לפיצוי המתלונן בסך של 10,000 ₪.

צורף הסכם הגירושין, לפיו ילדי הנאשם הקטינים יגדלו ויתחנכו בלטביה עם אימם, והוא מתחייב במזונותיהם בסך של 1,625 ₪ לחודש לכל אחד.

הוצג מכתב הערכה ממוקם עבודת הנאשם. כן הוצגו כתבות ביחס לאבטלת עובדי הייטק לאחר גיל 40. צורף אישור רפואי לפיו הנאשם סובל מכאבי גב וצוואר.

דין

עסקינבשתי עבירות אלימות במשפחה אשר נעברו בשני תאריכים סמוכים, כשאחת מהן ברף הנמוך והשניה ברף הבינוני.

מתחם הענישה בגין העבירה הראשונה הינו ממע"ת עד מאסר בעבודות שירות, ובגין העבירה השניה - בהתחשב בתרומה של המתלוננת להתלקחות האלימות, מאסר בטווח הניתן לריצוי בעבודות שירות.

לנאשם נסיבות אישיות לקולא, החל מנטילת האחריות, העדר עבר פלילי, אישיות נורמטיבית ומתפקדת, היפרדות בני הזוג בהליך גירושין אשר הנאשם ממלא את תנאיו ביחס למזונות הילדים על אף הקושי הרגשי הרב הנובע מהניתוק מהם, הרתמות להתליך טיפולי בו הוא משתף פעולה באופן אקטיבי ונתרם מכך.

שקלתי את טיעוני ההגנה לגבי החשש מקושי במציאת עבודה באם יפוטר הנאשם, בין עקב גילו ובין מכל סיבה אחרת, אך לא מצאתי כי קיים חשש קונקרטי לפגיעה בלתי מידתית בתעסוקתו המקצועית של הנאשם באם תיוותר ההרשעה על כנה. כאמור, מדובר בעבירות אלמ"ב שאחת מהן ברף הבינוני ואין להקל בה ראש, והאינטרס הציבורי הוא בהוקעת עבירות מסוג זה, לרבות על ידי הרשעת העבריינים. עצם עיסוקו של הנאשם בתחום ההיי טק אינו יכול לשמש משקל כנגד העקרון שלפיו הרשעה היא הכלל ואי הרשעה הוא החריג. נסיבות אישיות קונקרטיות, מעבר לכך, שיש בהן להעיד על פגיעה בלתי מידתית באם תעמוד ההרשעה על כנה - לא הוכחו.

לפיכך אני משאירה את ההרשעה על כנה.

אני נותנת משקל לקולא לפוטנציאל השיקומי העולה מהתהליך הטיפולי שעובר הנאשם, בתקווה שיפיק ממנו תועלת ויצליח לכונן קשר זוגי חדש ללא שימוש בалиמות.

לנוכח פוטנציאל שיקומי זה, ויתר נסיבות הקולא שפורטו, אני רואה לנכון לחרוג לקולא ממתחם הענישה.

אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

צו מבחן למשך שנה, בתנאי של המשך הטיפול למניעת אלימות במשפחה.

קנס בסך 3,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.9.14.

ניתן לקזז 2,000 ₪ מסכום הקנס מהפקדון בתיק 7689-11-12.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, במעמד הצדדים.